

kami stížnosti, týkajícími se druhé podmínky cit. nařízením požadované pro obnovu a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2375.

Administrativní řízení. — Živnostenské právo (Slovensko): Generální finanční ředitelství v Bratislavě není příslušno rozhodovati přímo — mimo pořad instancí — o žádosti za udělení licence na neobmezený výčep líhovin.

(Nález ze dne 19. května 1923 č. 8441).

Prejudikatura: Boh. 1312 a 2056 adm.

Č. 2376.

Právo živnostenské (Slovensko): * Nařízení ministra s plnou mocí pro správu Slovenska z 11. srpna 1919 č. 6810 pr., otištěné v Úředních novinách pod č. 131/1919, nevztahuje se na licenci k prodeji denaturovaného lihu.

(Nález ze dne 19. května 1923 č. 8443).

Věc: Josef M. v B. Š. (adv. Dr. Otokar Bleha z Prahy) proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě (odb. rada Jan Janás) o licenci k drobnému prodeji denaturovaného lihu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Dne 17. ledna 1921 žádala firma Josef M. a spol. v B. Š. u finančního ředitelství v Šahách, aby jí bylo vydáno povolení na drobný prodej denaturovaného lihu.

O této žádosti rozhodlo fin. ředitelství dvěma výměry ze 7. ledna 1922, řízenými na Josefa M.

V prvním výměru se vyslovuje, že jeho žádosti o povolení na drobný prodej denaturovaného lihu nebylo možno vyhověti a v druhém se praví, že vyřízení žádosti o ponechání dosavadní licence na drobný prodej denaturovaného lihu se uvědomuje, že žádaná licence byla při revisi licencí propůjčena jinému žadateli. Současně byla dosavadní licence ze dne 26. června 1918 prohlášena za zrušenu a zakázáno dále ji provozovati.

Nař. rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání st-lovo, poněvadž při revisi povolené drobné prodejny denaturovaného lihu místním poměrům úplně postačují, takže rozmnožení jich nebylo by odůvodněno.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Zákonem z 10. prosince 1918 č. 64 Sb. byla vydána mimořádná přechodní ustanovení na Slovensku. Dle § 11 těchto ustanovení podléhají všechna udělená práva výroby, výčepu a prodeje všech druhů lihových nápojů revisi a mohou býti odvolána.

Na základě §§ 11 a 14 cit. zákona vydal ministr pro Slov. nařízením z 11. srpna 1919 č. 6810 pres. otištěným v Úr. Novinách pod č. 131/

1919 předpisy o revisi výčep. licencí k velko- a maloprodeji lihovin, všeobecných denaturoven lihu, továren na likéry a rum, jakož i tabáčních trafik. Tímto nařízením byly odvolány a zrušeny všechny do 15. srpna 1919 vydané výčepní licence k velko- a maloprodeji lihovin, tabáční trafiky i oprávnění svobodných skladišť, všeobecných denaturoven lihu a továren na likéry a rum.

Tímto nařízením byly tedy zrušeny licence na provozování podniků zabývajících se denaturováním lihu, nikoli však licence na pouhý prodej denaturovaného lihu, t. j. lihu k lidskému požívání se nehodícího a lidskému životu škodlivého, jenž jest dle prováděcího předpisu min. fin. k zák. čl. XX. z r. 1899 vázán na povolení finančních úřadů.

Mezi lihoviny, jak je má na mysli zmíněné nařízení ministra pro Slov., denaturovaný lih počítati nelze.

V tomto nařízení nelze najíti podklad k provedení revise takovýchto licencí, jakož i k odvolání a zrušení jich.

Žal. úřad však vycházel z toho, že také tato oprávnění byla podrobena revisi, že byla cit. nařízením zrušena a v důsledku tohoto mylného právního názoru prohlásil st-lovu licenci k prodeji denaturovaného lihu za zrušenu a zakázal ji dále provozovati.

Jest tedy odůvodněna výtká stížnosti, že nař. rozhodnutí nemá opory v zákoně a slušelo je zrušiti dle § 7 zák. o ss, aniž bylo třeba zabývati se ostatními námitkami stížnosti.

Č. 2377.

Zdravotnictví. — Administrativní řízení: * Úřady rozhodující o tom, má-li býti přiznáno odškodnění podle zákona o potlačení nakažlivých nemocí zvířecích z 6. srpna 1909 č. 177 ř. z., jsou povolány samostatně a bez ohledu na výsledek trestního řízení, provedeného politickými úřady I. stolice, zkoumati a rozhodnouti, jsou-li podklady pro přiznání odškodnění dány.

(Nález ze dne 19. května 1923 č. 8444.)

P r e j u d i k a t u r a: srovn. nález Boh. 960 adm.

V ě c: František G. ve V. proti ministerstvu zemědělství (za zúčastněnou stranu — Českou finanční prokuraturu — konc. adjunkt Dr. Jar. Jílek) o odškodnění za koně z úředního rozkazu zabitě.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Zsp v Brně rozhodnutím z 8. dubna 1920 nepřihlížela st-li ve smyslu § 51 zákona ze 6. srpna 1909 č. 177 ř. z. o zamezení a potlačení nakažlivých nemocí zvířecích odškodnění za jeho tři ozhrivé koně, kteří byli dne 11. září 1919 zabití z úředního rozkazu, poněvadž st-l neučinil ve smyslu § 17 cit. zák. oznámení podezřelého onemocnění koně, ač pozoroval na něm příznaky obsažené v poučení vydaném býv. min. orby o příznacích nakažlivých nemocí v § 16 cit. zákona uvedených a poněvadž převedl tyto koně k stálému pobytu ze Slovenska do Brna bez dobytčích pasů, nedbaje ustanovení § 8 cit. zákona.

Nař. rozhodnutím z 8. listopadu 1921 nevyhovělo min. zemědělství odvolání st-lovu, a to z důvodu v odpor vzatého rozhodnutí.